

חצי, שבר, בקע

(ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: (ט) ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל פליו וכן תעשו: (י) ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארפו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו:

(1-2) ספר שמות פרק ל

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: (יג) זה העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה:

(2) ספר שמות פרק לח

(כו) בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מכו עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וקמץ מאות וקמשים:

[מקובלת הבחנה בין שני סוגים של שברים:

- שבר אמיתי: שבר שבו המונה קטן מהמכנה. שבר כזה גדול מ-0 וקטן מ-1.
- שבר מדומה: שבר שבו המונה גדול מהמכנה או שווה לו.

שבר יסודי הוא מספר רציונלי הנכתב בצורת שבר שבו המונה שווה ל-1 והמכנה הוא מספר

$$\frac{1}{1} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{3}$$

טבעי. שבר יסודי הוא לפיכך . 2, 3, 42, וכיוצא באלה.]

(1) ספר בראשית פרק כד

(כב) ויהי כאשר כלו הגמלים לשמות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיו עשרה זהב משקלם:

בקע - רמז לשקלי ישראל בקע לגלגלת

(173) ספר שם משמואל פרשת חיי שרה - שנת תרע"ג

והנה הנזם בקע משקלו רמז לשקלי ישראל שהם בקע לגלגולת. דהנה ידוע בספרים וכבר אמרנו במק"א בטעם מחצית השקל ולא שקל שלם, שהוא להורות שהפרט הוא בלתי שלם ואינו ראוי לעמוד לשרת לפני הש"י אלא ע"י שהוא מתקרב ומצטרף אל כלל ישראל וע"כ כל מילתא דליתא בציבור ליתא ביחיד, והדרך להתקרב אל כלל ישראל הוא רק באם יודע האדם ומרגיש שאיננו דבר שלם רק ע"י זולתו, ע"י כן נעשים כולם כאיש אחד ומזה נעשה קרבן ציבור שהוא כמו קרבן מאיש אחד ולא כמו קרבן השותפין, ומזה עצמו נצמחת באדם הבושה, כדאיתא בירושלמי האי מאן דאכיל דלאו דילי' בהית לאסתכולי בי'. וכ"כ ישראל שיודעין שאין לכל אחד השלמה מצד עצמו אלא ע"י זולתו כנ"ל א"כ כל אחד אכיל דלאו דילי' ומתהוה מזה מדת הבושה. וע"כ נזם שהוא נגד מדת הבושה כנ"ל הי' משקלו בקע ורומז לשקלי ישראל: